

รายงานการวิจัยแนวทางการส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาในแผนพัฒนาการ
อยู่ดีมีสุขเพื่อประชาชนโดยองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต) จังหวัดนครศรีธรรมราช

**Research Report Buddhist Activities Under The People's Happy Life
Development Plan By The Sub-district Administrative Organizations (SAOs) In
Nakhon Si Thammarat**

สุธรรม ชูสัตย์สกุล¹

Sutham Chusatsakun

ทำวิจัยเมื่อ พ.ศ. 2553

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้เกิดขึ้นเพื่อศึกษาการนำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาที่อยู่ในแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุขให้กับประชากรโดยองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมกิจกรรมกับการนำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาในแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุขของประชากรมาใช้ โดยผ่านทางนายกองค์การบริหารส่วนตำบลแต่ละตำบลในจังหวัดนครศรีธรรมราช จากการวิจัยพบว่า ชาวจังหวัดนครศรีธรรมราชต่างก็ประสบปัญหาในหลายประเด็นปัญหา ซึ่งปัจจัยส่วนบุคคลและปัจจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับการเข้าใจหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาผ่านทางกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาไปใช้แก้ปัญหาให้กับตน แต่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครศรีธรรมราชต่างก็มีพื้นฐานความรู้เกี่ยวกับแผนอยู่ดีมีสุขเพื่อประชาชนและกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาในอัตราที่สูงพอที่จะดำเนินการให้เกิดประโยชน์ตามแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุขเพื่อประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพพอสมควร

จากการวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐานและทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการนำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาในแผนอยู่ดีมีสุขเพื่อประชากรมาใช้ตามแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุขพบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ที่สังเกตได้กับความถี่ที่คาดหวังไว้แล้วพบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน และได้ค่า $Asymp. Sig = 0.000$ ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จะเห็นได้ว่า มีการยอมรับสมมติฐานเกี่ยวกับความรู้ทางพระพุทธศาสนาของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครศรีธรรมราชนั้น มีข้อมูลและทัศนคติที่สอดคล้องและเหมาะสม และมีค่า T เป็นลบทั้งหมด ผลต่อวัตถุประสงค์ของการนำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาสู่การปฏิบัติในแผนอยู่ดีมีสุขจึงไม่แตกต่างและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

จากการทดสอบผลของกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่นำเข้าสู่การปฏิบัติโดยใช้ค่า Mean Square มีค่าเป็นบวก แสดงว่า ผลของกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครศรีธรรมราชนำเข้าสู่การปรับปรุงแก้ไข

¹ ป.ธ. 4, Ph.D. รองศาสตราจารย์ คณะศาสนาและปรัชญา มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

สำหรับกรณีนี้อยู่ที่เรื่องสังคหวัตถุ 4 อันเป็นเรื่องของชุมชนและสภาพแวดล้อมของสังคมในจังหวัด นครศรีธรรมราช ดังนั้น จึงควรส่งเสริมให้มีกิจกรรมในการปฏิบัติในแผนอยู่ดีมีสุขของประชากรในจังหวัด นครศรีธรรมราช เพื่อเป็นการแก้ไขข้อบกพร่องของผลของกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดนครศรีธรรมราช นำเข้าสู่การปฏิบัติในแผนอยู่ดีมีสุขด้วยหลักการอยู่ร่วมกัน อย่างสันติให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพราะสังคหวัตถุ 4 คือ หลักธรรมของการอยู่ร่วมกันในสังคมอย่าง สงบสุข อันได้แก่ ทาน คือ การให้ ทั้งทานที่ให้เป็นบุญและทานที่ให้เป็นคุณ ปิยวาจา คือ การพูดวาจาที่ ไพเราะ ฟังแล้วเกิดความชื่นใจ อตถจริยา คือ ทำตนให้เป็นประโยชน์แก่ผู้อื่นที่อยู่ร่วมกันในสังคม สมานัตตา คือ วางตนให้เหมาะสมว่า ตอนนี้เราอยู่ในฐานะใด หลักธรรม 4 ประการนี้ เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวให้ผู้คนใน สังคมอยู่กันอย่างสันติสืบต่อไป เพราะเหตุนี้ ในกรณีนี้จึงต้องส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาด้วยการ จัดกิจกรรมเชิงรุกที่ก่อให้เกิดผลของกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลใน จังหวัดนครศรีธรรมราชนำเข้าสู่การปฏิบัติในแผนอยู่ดีมีสุขให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันด้วยหลักการอยู่ ร่วมกันอย่างสันติ

คำสำคัญ : 1. ชีวิตที่มีความสุข 2. กิจกรรมของชาวพุทธ 3. ประโยชน์

Abstract

This research arises from studying Buddhist activities under the people's happy life development plan by the Sub-district Administrative Organizations (SAOs) in Nakhon Si Thammarat province. It analyzed the relations of promotion by applying activities in the Buddhist activities to happy life development plan via each SAO president in the province. The research found that people in the province faced with problems in several issues both personal and supplemental factors related to understanding of the Buddhist dharma principles and applied them to solve their problems. However, the SAO presidents there all had the basic knowledge on the people's happy life development plan and Buddhist activities at the rate that was high enough to generate benefits in accordance with the plan with reasonable efficiency.

In the analysis and testing of the hypothesis and correlation between applying the Buddhist activities in the people's happy life development plan found no different correlation between the observed frequency and the expected frequency. It derives the Asymp. Sig = 0.000, which is less than the statistical significance at 0.05. It can be seen that there is acceptance of the hypothesis related to the Buddhist knowledge of the SAO presidents, who had information and attitude that are consistent and suitable. They all had the T value in negative and effects on the objective of applying the Buddhist activities into practice in the happy life plan were no different and in the same direction.

In the test of effects of the Buddhist activities that the SAO presidents in Nakhon Si Thammarat brought into practice using the mean square bears the positive value show that they go in the same

direction. It also found the shortcomings of the plan leading to improvement in this case are at the four kinds of qualities making by amicable association at the underlying issues of the community and social environment in the province. Thus, we should promote the practical activities in the happy life plan to resolve the shortcoming of the effects by using the Buddhist activities for amicable association into practice and to be in the same direction. The four qualities of amiable association are the dharma principles of peaceful habitation by giving meritorious and virtuous charities; friendly speech that creates aspirations; useful conduct for the shared society; and impartiality and proper behavior. These four qualities are the adhesion of the people in the society to coexist peacefully. In this case we have to promote the Buddhist activities by organizing offensive activities to generate their effects. So the SAO presidents brought into practice of the happy life plan is in the same direction using the peaceful coexistence principle.

Keyword : 1. Happy life 2. Buddhist activities 3. Benefits

ความสำคัญของปัญหาในงานวิจัยนี้ เกิดขึ้นจากคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภา ในนโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก รัฐบาลถือเป็นความจำเป็นเร่งด่วนในการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ในสังคม ปราบปรามยาเสพติด ฟื้นฟูให้เศรษฐกิจมีความเข้มแข็ง แก้ไขปัญหาความยากจน และแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมที่มีความสำคัญเร่งด่วนและในนโยบายการส่งเสริมทางด้านกิจกรรมซึ่งมีอยู่ในแผนพัฒนาประเทศเพื่อให้ประชากรอยู่ดีมีสุขและมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เป็นภารกิจหลักของรัฐบาลเพื่อวางรากฐานในการพัฒนาประเทศให้สามารถพึ่งตนเองได้ ในระยะยาว (นายสมัคร สุนทรเวช นายกรัฐมนตรี, คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรีต่อรัฐสภา, จันทรที่ 18 กุมภาพันธ์, 2551)

ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 9-10 กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ยั่งยืน คือ การปรับโครงสร้างการพัฒนา ชนบท และเมือง ให้มีความสัมพันธ์กันอย่างเกื้อกูล ยกระดับคุณภาพชีวิตและลดปัญหาความยากจนทั้งในชนบทและเมือง คือ สร้างความเข้มแข็งในชุมชนให้ร่วมคิดร่วมทำร่วมรับผิดชอบ ระดมพลังแก้ปัญหาและพัฒนาชุมชนที่ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมแก้ปัญหาความยากจนในชนบทและเมือง ภายใต้งานมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการพัฒนาความเชื่อมโยงชนบทและเมืองอย่างเกื้อกูลจัดพื้นที่อย่างบูรณาการเตรียมความพร้อมของกลไกและองค์กร โดยจัดการพื้นที่ให้เอื้อต่อการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคม ยึดพื้นที่ภารกิจและการมีส่วนร่วม เพื่อให้จัดการดำเนินการพัฒนาชนบทและเมืองอย่างยั่งยืน (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 พ.ศ. 2550-2554)

“เศรษฐกิจพอเพียง” เป็นปรัชญาที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพระราชดำริชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตแก่พสกนิกรชาวไทยมาโดยตลอดนานกว่า 25 ปี ตั้งแต่ก่อนเกิดวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจและเมื่อภายหลังได้ทรงเน้นย้ำแนวทางการแก้ไขเพื่อให้รอดพ้น รวมทั้งสามารถดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงและ

ยังยืนภายใต้ความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ของกระแสโลกาภิวัตน์ เศรษฐกิจพอเพียง เป็นปรัชญาที่ชี้ถึงแนวทางการดำรงอยู่และปฏิบัติตนของประชากรในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับครอบครัว ระดับชุมชน จนถึงระดับรัฐ ทั้งในการพัฒนาและบริหารประเทศให้ดำเนินไปในทางสายกลาง โดยเฉพาะการพัฒนาเศรษฐกิจ เพื่อให้ก้าวทันต่อโลกยุคโลกาภิวัตน์ (พระราชดำรัส เนื่องในโอกาสวันเฉลิมพระชนมพรรษา ณ ศาลาดุสิดาลัย, 4 ธันวาคม 2534)

ในแผนยุทธศาสตร์ของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย มีนโยบาย (Policies) ในด้านการบริการวิชาการพระพุทธศาสนาแก่สังคม ซึ่งมีปรากฏดังนี้ บริการวิชาการพระพุทธศาสนาแก่ชุมชนอย่างกว้างขวาง และเป็นศูนย์กลางแห่งการแสวงหาความรู้วิชาการพระพุทธศาสนา เร่งขยายการบริการวิชาการพระพุทธศาสนาแก่ชุมชนและท้องถิ่นแบบเชิงรุกให้กว้างขวาง ให้การสนับสนุนหรือร่วมมือกับคณะสงฆ์ หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กร/ชุมชน และครอบครัวในด้านวิชาการ และวิชาการทางด้านพระพุทธศาสนาเพื่อแก้และป้องกันปัญหาสังคม จัดโครงการประชุม / อบรม / สัมมนา ร่วมกับคณะสงฆ์ เพื่อสร้างความเข้าใจในการพัฒนาสังคมร่วมกัน รวมทั้งจัดการอบรมครูและเทคนิคการสอน เน้นบทบาทในการแก้ปัญหาทางจิตใจแก่สังคม เช่น แนวคิด ข้อเสนอแนะ และการให้คำเตือน เป็นต้น เพื่อลดปัญหาทางสังคมอื่น ๆ ที่จะตามมา (แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย พ.ศ. 2549-2553)

Keith (1972 :136) ; Erwin (1976 :138) และ Reeder (1974 :39) ได้ให้ความหมายของการมีส่วนร่วมของประชากรไว้ว่าหมายถึง การมีส่วนร่วมในการปะทะ สัมผัสทางสังคม ทั้งทางจิตใจ และอารมณ์ (Mental and Emotional involvement) ของบุคคลหนึ่งในสถานการณ์กลุ่ม(Group situation) ซึ่งรวมทั้งการมีส่วนร่วมของปัจเจกบุคคล และการมีส่วนร่วมของกลุ่มดำเนินงานพัฒนาพร้อมความคิดร่วมตัดสินใจแก้ปัญหาของตนเอง ร่วมใช้ความคิดสร้างสรรค์ ความรู้ความชำนาญ ร่วมกับการใช้วิทยาการที่เหมาะสม และสนับสนุนติดตามผลการปฏิบัติงานขององค์กร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากสังคมไทยเป็นสังคมที่ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธเป็นหลัก วิธีการดำเนินชีวิตตั้งแต่เกิดจนกระทั่งตายมีความเกี่ยวข้องกับพระพุทธศาสนาโดยไม่อาจแยกจากกันได้ โดยที่การดำเนินชีวิตของสังคมไทยที่ส่วนใหญ่นับถือพระพุทธศาสนาเช่นนี้ จึงทำให้สังเกตเห็นถึงพัฒนาการในปัจจุบันของพระพุทธศาสนาที่ยังคงมีการสืบทอด เผยแผ่ ทำนุบำรุงเหมือนอย่างทุกวันนี้ ในการนี้ ศาสนพิธี คือ พิธีกรรมและกิจกรรมมีส่วนในการดำเนินชีวิตร่วมด้วยศาสนพิธีมีคุณค่าต่อผู้ปฏิบัติหลายด้าน อาทิทำให้ผู้ปฏิบัติเกิดความศรัทธา เป็นสิ่งที่น้อมนำให้ศาสนิกชนละเว้นการทำความชั่ว ทำแต่ความดี และทำจิตใจบริสุทธิ์ เข้าใจหลักธรรมของศาสนา เกิดความสุขสงบทางใจ ดังนั้น ศาสนพิธีจึงมีความสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนทุกศาสนาที่ต้องเผชิญกับปัญหาในชีวิตประจำวันมากมายที่จะเข้ามาในชีวิต ช่วยให้เรา รู้จักแยกแยะชั่วดีออกจากกัน และประพาดิตัวให้ถูกต้องและเหมาะสม

ในการศึกษาวิจัยแนวทางการส่งเสริมการทำกิจกรรมและพิธีกรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ในแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุข กรณีศึกษาเพื่อประชากรในส่วนการปกครองขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น

(อบต.)ในจังหวัดนครศรีธรรมราชนั้น ผู้วิจัยมีความสงสัยในการทำกิจกรรมและพิธีกรรมของประชากรที่องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราชส่งเสริมและจัดให้ในแผนพัฒนาอยู่ดีมีสุขในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาที่พุทธศาสนิกชนควรมีส่วนร่วมในพิธีกรรมและในการทำกิจกรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เพื่อส่งเสริมทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาว่ามีแนวทางอย่างไรและมากน้อยเพียงใด

รายงานการวิจัยแนวทางการส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาในแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุขเพื่อประชาชน โดยองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดนครศรีธรรมราช (แผนยุทธศาสตร์จังหวัดนครศรีธรรมราช พ.ศ. 2551-2554) ผู้วิจัยได้ตั้งวัตถุประสงค์ของการศึกษาไว้ 3 ประการ คือ

เพื่อศึกษาสำรวจกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาที่อยู่ในแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุขให้กับประชากรโดยองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดนครศรีธรรมราช

เพื่อศึกษาการนำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาที่อยู่ในแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุขของประชากรมาใช้โดยองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดนครศรีธรรมราช

เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาในแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุขเพื่อประชาชน กับ การนำกิจกรรมการส่งเสริมพระพุทธศาสนาในแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุขเพื่อประชาชน มาใช้ โดยองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดนครศรีธรรมราชผ่านทางกำนันประจำตำบลแต่ละตำบลในจังหวัดนครศรีธรรมราช

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณแบบสำรวจ (Quantitation and Survey Applied Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิจัยปัญหาและข้อมูลใหม่ของแนวทางในการส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาในแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุขเพื่อประชาชน โดยองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัยเพื่อตอบสนองวัตถุประสงค์ให้ครบถ้วนตามที่ได้กำหนดไว้ ดังนี้

ประชากรที่ศึกษา คือ นายกรัฐมนตรีรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงโดยใช้วิธีการเลือกกลุ่มนายกรัฐมนตรีรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวนทั้งหมด 70 คน เนื่องจากเป็นกลุ่มตัวอย่างสามารถเป็นข้อมูลตัวแทนของประชากรได้ และมีการนับถือพระพุทธศาสนาเป็นส่วนใหญ่ รวมทั้งอาจมีแนวคิดและมโนคติที่มีประโยชน์ต่อการพัฒนาส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาให้กับประชากร ตัวแปรที่ศึกษา คือ กลุ่มผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม

ตัวแปรต้น คือ นายกรัฐมนตรีรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

ตัวแปรตาม ได้แก่ แนวทางการส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาในแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุข และการนำการส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาในแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุขภาคปฏิบัติต่อประชากรในเขตพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช มโนคติต่อการทำกิจกรรมและพิธีกรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของกลุ่มนายกหรือรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีต่อการทำกิจกรรมและพิธีกรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา รวมทั้งส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา รวมทั้งการส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาในแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุขเพื่อประชาชน โดยองค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.) จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยมีลักษณะเนื้อหาของแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ ด้านกิจกรรมและด้านพิธีกรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา โดยให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย ใช้ภาษาที่ง่ายใช้ข้อความที่สั้นกะทัดรัดได้ใจความเหมาะสมกับผู้ตอบ แต่ละคำถามมีนัยเพียงประเด็นเดียว หลีกเลี่ยงการใช้ประโยคปฏิเสธซ้อน หลีกเลี่ยงการใช้คำที่เป็นนามธรรมมาก ๆ ไม่ใช่คำย่อ ไม่ชี้นำการตอบให้เป็นไปในแนวทางใดแนวทางหนึ่ง หลีกเลี่ยงคำถามที่ทำให้ผู้ตอบเกิดความลำบากใจในการตอบ คำตอบมิให้เลือกชัดเจนและครอบคลุมคำตอบที่เป็นไปได้ หลีกเลี่ยงคำที่สื่อความหมายหลายอย่าง

1. สรุปข้อมูลการวิจัย

นำแบบสอบถามแจกและเก็บและขอรับคืนด้วยตนเองระยะเวลาเตรียมการและการเก็บรวบรวมข้อมูลอยู่ระหว่างวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2553 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2554 แบบสอบถามที่แจกมีจำนวน 90 ฉบับ เก็บคืนทั้งสิ้น 70 ฉบับ โดยได้แยกข้อมูลที่เป็นแบบสอบถามนายกหรือรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราชแยกจากกัน ได้แบบสอบถามที่สมบูรณ์และสามารถนำมาเป็นตัวอย่างในการวิเคราะห์ได้คิดเป็นร้อยละได้ = 70 รวมระยะเวลาที่ทำการวิจัยและสถานที่ทำการทดลองหรือเก็บข้อมูลใช้เวลาในการทำวิจัยเรื่องนี้ 1 ปี เริ่มตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2553 ถึง วันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2554 สถานที่ทำการทดลองหรือเก็บข้อมูล คือ พื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช

2. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลและประมวลผล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ คือ สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าร้อยละ มัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และสถิติอนุมาน ได้แก่ t-test, f-test และ χ^2 (Chi-square Test) โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนำเสนอข้อมูลในรูปแบบของตารางและแผนภูมิประกอบความเรียง

การวิเคราะห์ข้อมูล วิเคราะห์จากข้อความที่ได้จากแบบสอบถาม ดังนี้

1. สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าร้อยละ มัชฌิมเลขคณิต (χ^2) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ($S.D$) ค่าเฉลี่ยค่า \bar{X} , SD และสถิติอนุมาน ได้แก่ t -test, χ^2 -test โดยกำหนดค่านับสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยศึกษาวิเคราะห์จากแบบสอบถามนายกหรือรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราชในแต่ละข้อคำถาม

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนในกลุ่มนายกอบต.และคณะที่ศึกษา เพื่อหาความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญใช้วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเชิงพรรณนา

3. อภิปรายผลการวิจัย

1. จากการวิจัยพบว่า จากความคิดเห็นต่อข้อมูลในแผนอยู่อาศัยดีมีสุขและการนำไปสู่การปฏิบัติในแผนอยู่อาศัยดีมีสุขของจำนวนนายกอบต.ในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ตอบแบบสอบถาม 58 คน ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 70.8 และโดยเห็นได้จากผลการวิเคราะห์ความรู้ต่อข้อมูลการนำไปสู่การปฏิบัติในแผนอยู่อาศัยดีมีสุขของจำนวนนายกอบต.ในจังหวัดนครศรีธรรมราชแล้ว ค่าอยู่ในเกณฑ์ตั้งแต่ร้อยละ 85.0 ถึง 98.8 ทำให้ทราบว่า เห็นว่าแผนพัฒนาการอยู่อาศัยดีมีสุขเพื่อประชาชนมีประโยชน์ต่อการที่อบต.ในจังหวัดนครศรีธรรมราชจะส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนานั้นมีประโยชน์ต่อแนวทางการส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาตามแผนอยู่อาศัยดีมีสุข และมีการส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนานั้นมีประโยชน์ต่อแนวทางการส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาตามแผนอยู่อาศัยดีมีสุขเพื่อประชาชน

กลุ่มของค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์หรืออัตราส่วนร้อยละ (Percentile Value) ค่าของข้อมูลในตำแหน่งที่มีจำนวนข้อมูลที่มีค่าน้อยกว่าอยู่ร้อยละ 25 และมีค่าที่มีจำนวนของข้อมูลที่มีค่ามากกว่าหรือเท่ากับอยู่ที่ร้อยละ 75 สามารถอ่านค่าจากการแปลค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ภายใต้โค้งทั้งหมดจากการแบ่งข้อมูลในแผนอยู่อาศัยดีมีสุขออกเป็น 4 ส่วน ได้ที่ค่าต่ำสุดที่ 0.84 (80%) และค่าสูงสุดที่ 0.99 (85%) ต่อการตอบแบบสอบถามของนายกอบต.ที่ 1.75 (96%) แสดงว่า ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลในแผนอยู่อาศัยดีมีสุขของนายกอบต.ในจังหวัดนครศรีธรรมราชสอดคล้องกันกับค่าเฉลี่ยของตัวกลางอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยปกติ ค่าการวัดแนวโน้มสู่ส่วนกลางไม่เกิน 1 เป็นความถี่ที่สม่ำเสมอ และมีการกระจายของข้อมูลจากส่วนกลางอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ค่าความผิดพลาดของความเบี่ยงเบนต่ำกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ คือ ยอมรับสมมติฐานที่ว่า ข้อมูลทั่วไปในแผนอยู่อาศัยดีมีสุขมีผลต่อกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาที่จะนำเข้าสู่การปฏิบัติ กล่าวคือนายกอบต.ในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ตอบแบบสอบถามมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับแผนอยู่อาศัยดีมีสุขเพื่อประชาชนในอัตราที่สูงพอที่จะดำเนินการตามแผนอยู่อาศัยดีมีสุขเพื่อประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพพอสมควร

นายกอบต.ในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ตอบแบบสอบถามเห็นว่า นายกอบต.ในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับแผนพัฒนาการอยู่อาศัยดีมีสุขเพื่อประชาชน และเห็นว่า แผนพัฒนาการอยู่อาศัยดีมีสุขเพื่อประชาชนมีประโยชน์ต่อแนวทางการส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาตามแผนอยู่อาศัยดีมีสุข

2.จากการวิจัยสรุปผลการวิเคราะห์ความรู้ความเข้าใจในหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเพื่อทดสอบหาความสัมพันธ์ของสมมติฐานที่เกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการนำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาสู่การปฏิบัติในแผนอยู่ดีมีสุขของนายกอบต.ในจังหวัดนครศรีธรรมราชผู้ตอบแบบสอบถาม โดยวิเคราะห์ทดสอบหาสมมติฐานและทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างการนำกิจกรรมการส่งเสริมพระพุทธศาสนาในแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุขเพื่อประชาชนมาใช้ตามแผนอยู่ดีมีสุขพบว่า จากค่าไคสแควร์และค่าความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ที่สังเกตได้กับความถี่ที่คาดหวังไว้แล้วพบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ค่าความถี่ได้ค่ารวมออกมาเป็นโค้งปกติแบบ Positive skewness และค่า Asymp. Sig = 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่า มีการยอมรับสมมติฐานหลักมากกว่าสมมติฐานทางเลือกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า สมมติฐานเกี่ยวกับความรู้ทางพระพุทธศาสนาของนายกอบต.ในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ตอบแบบสอบถามมีข้อมูลและทัศนคติที่สอดคล้องและเหมาะสมต่อการนำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาสู่การปฏิบัติของนายกอบต.ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

จากการวิเคราะห์การนำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาในแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุขเพื่อประชาชนสู่การปฏิบัติของนายกอบต.ในจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยวิเคราะห์ทดสอบสมมติฐานและทดสอบหาความสัมพันธ์ระหว่างแต่ละกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาที่นายกอบต.ในจังหวัดนครศรีธรรมราชนำเข้าสู่การปฏิบัติในแผนอยู่ดีมีสุขพบว่า ค่าความถี่พื้นฐานทางสถิติ (Frequencies Descriptive statistics) และค่าไคสแควร์และค่าความสัมพันธ์ระหว่างความถี่ที่สังเกตได้กับความถี่ที่คาดหวังไว้แล้วพบว่า ไม่มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ ค่าความถี่ที่ได้ค่ารวมออกมาเป็นโค้งปกติแบบ Positive skewness และค่า Asymp. Sig. (2 sided) = 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 จึงสรุปได้ว่า มีการยอมรับสมมติฐานหลักมากกว่าสมมติฐานทางเลือกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงว่า สมมติฐานเกี่ยวกับกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาในแผนอยู่ดีมีสุขที่นายกอบต.ในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ตอบแบบสอบถามมีข้อมูลและทัศนคติที่สอดคล้องและเหมาะสมต่อการนำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาในแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุขเพื่อประชาชนสู่การปฏิบัติของนายกอบต.ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

สรุปว่า ผลต่อวัตถุประสงค์ของการนำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาสู่การปฏิบัติในแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุขเพื่อประชาชนต่อกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาอันเป็นองค์ประกอบของปัจจัยที่มีผลต่อวัตถุประสงค์ของการนำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาในแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุขมีค่า Sig. = 0.000 มีค่าน้อยกว่าระดับนัยทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ผลต่อวัตถุประสงค์ของการนำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาสู่การปฏิบัติในแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุขไม่แตกต่างกัน และค่า t มีค่าเป็นลบทั้งหมด แสดงว่า ผลต่อวัตถุประสงค์ของการนำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาสู่การปฏิบัติในแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุขของนายกอบต.ในจังหวัดนครศรีธรรมราชเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

3.สรุปผลความสัมพันธ์ระหว่างการส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาในแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุข เพื่อประชากร กับ การนำแผนการส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาสู่แผนปฏิบัติการ โดยวิเคราะห์ ความแปรปรวนแบบหลายทาง (Multiple Factor ANOVA) สถิติที่ใช้ทดสอบ คือ F-test ในการวัดค่าความแตกต่างระหว่างตัวแปรอิสระ (นายกอบต.ในจังหวัดนครศรีธรรมราช) และความรู้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาที่มีผลต่อผลของการนำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาสู่การปฏิบัติอันเป็นตัวแปรควบคุม โดยกำหนดให้เป็นปัจจัยคงที่ (Fixed Factor) และผลของการนำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาสู่การปฏิบัติในแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุข โดยกำหนดให้เป็นปัจจัยสุ่ม (Random Factor) เพื่อศึกษาความแปรปรวนแบบหลายทางอันเป็นการศึกษาวิเคราะห์ตัวแปรหรือปัจจัยที่มีผลต่อข้อมูลมากกว่า 2 ปัจจัยขึ้นไป โดยกำหนดปัจจัยคงที่ (Fixed Factor) โดยเลือก 1. กัลยาณมิตตดา 2. อิทธิบาท 4 3. อริยสัจ 4 4. พรหมวิหาร 4 5. สังคหวัตถุ 4 และกำหนดปัจจัยสุ่ม (Random Factor) โดยเลือก 1. ผลการเรียนรู้พระพุทธศาสนา 2. ผลของการทำกิจกรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา 3. ผลการจัดตั้งหมู่บ้านปลอดอบายมุข 4. ผลการรักษาศีล 5 และ ศีล 8 5. ผลของการฝึกสมาธิ

สรุปค่าทางสถิติและเปรียบเทียบค่า Sig. กับระดับนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับความรู้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของนายกอบต.ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

1. กัลยาณมิตตดา ค่า F = 0.299 และค่า Sig. = 0.826 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สรุปผลที่ได้คือ ค่า Sig. = 0.826 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก คือ ค่าเฉลี่ยของความรู้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของนายกอบต.ในจังหวัดนครศรีธรรมราชทั้ง 5 หัวข้อธรรมไม่แตกต่างกัน

2. อิทธิบาท 4 ค่า F = 0.607 และค่า Sig. = 0.614 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สรุปผลที่ได้ คือ ค่า Sig. = 0.614 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก คือ ค่าเฉลี่ยของความรู้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของนายกอบต.ในจังหวัดนครศรีธรรมราชทั้ง 5 หัวข้อธรรมไม่แตกต่างกัน

3. อริยสัจ 4 ค่า F = 0.393 และค่า Sig. = 0.785 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สรุปผลที่ได้ คือ ค่า Sig. = 0.785 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก คือ ค่าเฉลี่ยของความรู้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของนายกอบต.ในจังหวัดนครศรีธรรมราชทั้ง 5 หัวข้อธรรมไม่แตกต่างกัน

4. พรหมวิหาร 4 ค่า F = 0.495 และค่า Sig. = 0.613 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สรุปผลที่ได้ คือ ค่า Sig. = 0.613 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก คือ ค่าเฉลี่ยของความรู้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของนายกอบต.ในจังหวัดนครศรีธรรมราชทั้ง 5 หัวข้อธรรมไม่แตกต่างกัน

5. สังคหวัตถุ 4 ค่า F = 4.506 และค่า Sig. = 0.017 มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สรุปผลที่ได้ คือ ค่า Sig. = 0.017 แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานทางเลือก คือ ค่าเฉลี่ยของความรู้หลักธรรมทางพระพุทธศาสนาของนายกอบต.ในจังหวัดนครศรีธรรมราชอย่างน้อยหนึ่งอย่างที่มีค่าแตกต่างจากค่าเฉลี่ยของความรู้ทางพระพุทธศาสนาสูงสุดอย่างอื่น

สำหรับการทดสอบผลของกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาที่นายกอบต. ในจังหวัดนครศรีธรรมราช นำเข้าสู่การปฏิบัติในแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุข

1. ผลการเรียนรู้พระพุทธศาสนา ค่า $F = 1.100$ และค่า $Sig. = 0.369$ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สรุปผลที่ได้ คือ ค่า $Sig. = 0.369$ แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก คือ ค่าเฉลี่ยของความรู้ทางพระพุทธศาสนาของนายกอบต. ในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่มีผลต่อผลการนำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาสู่การปฏิบัติในแผนอยู่ดีมีสุขไม่แตกต่างกัน

2. ผลของกิจกรรมในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ค่า $F = 0.351$ และค่า $Sig. = 0.789$ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สรุปผลที่ได้ คือ ค่า $Sig. = 0.789$ แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก คือ ค่าเฉลี่ยของความรู้ทางพระพุทธศาสนาของนายกอบต. ในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่มีผลต่อผลการนำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาสู่การปฏิบัติในแผนอยู่ดีมีสุขไม่แตกต่างกัน

3. ผลการฝึกสมาธิ ค่า $F = 0.882$ และค่า $Sig. = 0.458$ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สรุปผลที่ได้ คือ ค่า $Sig. = 0.458$ แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก คือ ค่าเฉลี่ยของความรู้ทางพระพุทธศาสนาของนายกอบต. ในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่มีผลต่อผลการนำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาสู่การปฏิบัติในแผนอยู่ดีมีสุขไม่แตกต่างกัน

4. ผลการรักษาศีล 5 และ ศีล 8 ค่า $F = 0.882$ และค่า $Sig. = 0.147$ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สรุปผลที่ได้ คือ ค่า $Sig. = 0.147$ แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก คือ ค่าเฉลี่ยของความรู้ทางพระพุทธศาสนาของนายกอบต. ในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่มีผลต่อผลการนำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาสู่การปฏิบัติในแผนอยู่ดีมีสุขไม่แตกต่างกัน

5. ผลการจัดตั้งหมู่บ้านปลอดอบายมุข ค่า $F = 0.384$ และค่า $Sig. = 0.819$ มีค่ามากกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 สรุปผลที่ได้ คือ ค่า $Sig. = 0.819$ แสดงว่า ยอมรับสมมติฐานหลัก คือ ค่าเฉลี่ยของความรู้ทางพระพุทธศาสนาของนายกอบต. ในจังหวัดนครศรีธรรมราชที่มีผลต่อผลการนำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาสู่การปฏิบัติในแผนอยู่ดีมีสุขไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. การศึกษาวิจัยครั้งนี้นายกอบต. ในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็น ดังนี้

นายกอบต. ในจังหวัดนครศรีธรรมราชเห็นด้วยกับการนำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาในแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุขอย่างจริงจัง และเห็นด้วยกับการจัดกิจกรรมที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้พระพุทธศาสนา นั้น ทำให้เข้าใจแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียงและหลักธรรมาภิบาลของการส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา ด้วยการจัดกิจกรรมที่ก่อให้เกิดผลของกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาที่นายกอบต. ในจังหวัดนครศรีธรรมราช นำเข้าสู่การปฏิบัติในแผนพัฒนาการอยู่ดีมีสุขให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ควรให้ผู้ที่เกี่ยวข้องพระธรรมอย่างจริงจังมากขึ้น และควรให้พระสงฆ์ในเขตพื้นที่อบรมหลักธรรมแก่ประชาชนเพิ่มมากขึ้น เพื่อผลของกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาที่เป็นข้อเสนอแนะที่ได้กล่าวมาแล้วจะเป็นกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาที่ส่งเสริมให้มีการนำเข้าสู่การปฏิบัติในแผนอยู่ดีมีสุขของประชากรในจังหวัด

นครศรีธรรมราช เพื่อเป็นการแก้ไขข้อบกพร่องของผลของกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาที่นายกอบต. ในจังหวัดนครศรีธรรมราชเข้าสู่การปฏิบัติในแผนอยู่ดีมีสุขให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เพื่อหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ จะต้องให้ผู้บังคับบัญชาตรวจสอบกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาที่ใช้ในแผนอยู่ดีมีสุขอย่างจริงจังและไม่ควรทำซ้ำซ้อนกับหน่วยงานอื่น อันจะก่อให้เกิดผลของกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาที่นายกอบต. ในจังหวัดนครศรีธรรมราชเข้าสู่การปฏิบัติในแผนอยู่ดีมีสุขเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติ

2. ปัญหาและอุปสรรคการนำกิจกรรมการส่งเสริมพระพุทธศาสนาสู่การปฏิบัติของนายกอบต. ในจังหวัดนครศรีธรรมราช

เนื่องจากยังมีปัญหาและอุปสรรคการไม่สามารถนำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาในแผนอยู่ดีมีสุขสู่การปฏิบัติได้อย่างเต็มที่ที่มีน้อย หากจะเป็นก็เพียงแต่เรื่องเกี่ยวกับการขาดการยอมรับจากคนวัยทำงานและเยาวชนเพราะสื่อและนวัตกรรมใหม่ ๆ แต่ก็ยังอยู่ในอัตราที่พอรับได้โดยมีเปอร์เซ็นต์ของแนวด้านไม่มากนัก ยังน้อยกว่าการขาดผู้นำทางศาสนาที่มีความรู้ นำการประชาสัมพันธ์และการประกอบกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา และประชาชนในชุมชนยังขาดการให้ความร่วมมือในกิจกรรม และยังขาดความรู้ในหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนา สำหรับเรื่องที่ได้กล่าวมาแล้วนั้น ต้องให้หน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงเป็นผู้เริ่มต้นนำทาง เพราะปัญหาและอุปสรรคการนำกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาสู่การปฏิบัติของนายกอบต. ในจังหวัดนครศรีธรรมราช มาจากเรื่องงบประมาณที่น้อยไม่เพียงพอต่อการดำเนินกิจกรรมการส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาเข้าสู่การปฏิบัติในแผนอยู่ดีมีสุข ประกอบกับภาระงานของนายกอบต. ในจังหวัดนครศรีธรรมราชมีมากมายหลายด้านนั้น ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันเพื่อการอยู่ร่วมกันอย่างสันติได้พอสมควร

3. การส่งเสริมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาเข้าสู่การปฏิบัติในแผนอยู่ดีมีสุขของนายกอบต. ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ควรได้รับการส่งเสริมสนับสนุนด้านงบประมาณและการตรวจสอบจากภาครัฐเพิ่มขึ้น และควรกำหนดเป็นนโยบายการจัดกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาให้ต่อเนื่องและมากขึ้นอีก เพื่อให้เกิดผลของกิจกรรมทางพระพุทธศาสนาที่นายกอบต. ในจังหวัดนครศรีธรรมราชเข้าสู่การปฏิบัติในแผนอยู่ดีมีสุขให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันด้วยหลักการอยู่ร่วมกันอย่างสันติในพื้นที่ ยังมีอีกหลายพื้นที่ที่ยังขาดพระสงฆ์หรือคฤหัสถ์ที่มีความรู้ทางด้านกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา ลงพื้นที่ชนบทและจัดอบรม นายกอบต. ในจังหวัดนครศรีธรรมราชเห็นพ้องต้องกันว่า จะต้องมีการส่งพระสงฆ์หรือคฤหัสถ์ที่มีความรู้ทางด้านกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา ลงพื้นที่ชนบทที่ยังขาดบุคลากร เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนนำความรู้ทางพระพุทธศาสนาไปใช้ในชีวิตและจารีตประเพณีให้มากขึ้นอีก

คำขอบคุณ

รายงานการวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลงด้วยดี เพราะได้รับคำปรึกษาจากศาสตราจารย์ (พิเศษ) ดร.สุนทร ณ รังสี ที่ปรึกษาที่ได้ให้คำปรึกษาแนะนำ ปรึกษา ปรับปรุง แก้ไข ข้อบกพร่องให้มีความถูกต้องสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ด้วยความเมตตาและเอาใจใส่เป็นอย่างดียิ่ง ผู้วิจัยขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบนมัสการขอบคุณ พระมหานวม สุจิตโต ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยญาณสังวร ที่ได้ให้โอกาสให้คำแนะนำปรึกษา และเป็นกำลังใจด้วยดีตลอดมา ขอกราบนมัสการขอบคุณ พระมหาบุญศรี ญาณวฑฺฒ โส ,ผศ.ดร. คณบดีคณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย ที่ให้กำลังใจสอบถามความก้าวหน้าของการวิจัยและชี้แนะวิธีการให้กับผู้วิจัยเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณนายกองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น และเจ้าหน้าที่ องค์การบริหารส่วนท้องถิ่น จังหวัด นครศรีธรรมราช ทุกท่านที่ได้สละเวลาให้สัมภาษณ์และให้สถานที่ในการแจกแบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ นิรุ ชูสัตย์สกุล อาจารย์ประจำโปรแกรมภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต นางสาวสุปรีม ชูสัตย์สกุล นักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ศูนย์รังสิต ที่ช่วยรวบรวมเอกสารข้อมูลและให้กำลังใจเป็นอย่างดี